

Efemèrides granollerines

18 de febrer de 1584

Es nomena Síndic a Miquel Puigstevé, per a que, en nom de la Universitat de Granollers, assisteixi a l'acte del Jurament del Rei Fetip II de Castella, I de Catalunya, i li presti la fidelitat acostumada. No per aquesta comanda perd la seva representació en les Corts Catalanes.

El Carnaval

El Carnaval, la festa de la poca-solta, de l'esbojarrament i de la ximpleria, té un caire ètic que no havem vist encara mai glosat. Es el del triomf de la voluntat humana.

Homes sèrios, dones discretes, joves prematurament vells van a les festes carnavalesques amb la ferma voluntat de divertir-se com la demés gent que s'ha prèns tota la vida en broma; i logren fàcilment el seu propòsit.

Una rialla encomanadiça, un pierrot malgirbat, una música poca-solta, una copa de xampany; qualsevol d'aquests elements és prou per a trencar el glaç de la tristesa i aquell dipòsit d'alegria que tots portem en nostra ànima des del néixer, es vessa a l'exterior i, primer un somriure benèvol, després una curia rialla i per fi, una franca riallada esclaten, i veieu aquella gent sèria com sent la bogeria del moment, i balla sense saber-ne i fa gatzara sense tenir-ne costum, i ximpleja com el qui més, oblidant el trist paper que representa els demés dies de l'any en la Societat.

El propòsit ferm de divertir-se que tot hom sent en aquesta diada, fa més bé a la Humanitat que tot l'oli de fetge de bacallà que del Mar del Nort pugui venir-nos.

XIXU

Al Casino de Granollers

Revestiren enguany especial esplendor les festes que amb motiu del Carnaval s'organitzaren en aquesta societat recreativa.

Com és ja costum de molts anys a aquesta part, el diumenge a la nit tingué lloc el ball de disfresses que va veure's concorregut d'una manera extraordinària, abundant les senyoretes disfressades,

gairebé totes amb excel·lent gust, no tant-se la presència d'unes simpàtiques «gitanes» que no deien la bonaventura, però la prometien a l'afortunat jovincel que dançava amb elles.

També durant la primera mitja part foren vistos uns «dominós» de colors fosques, no havent-se pogut esbrinar encara a quines damiselles abscondien sota llurs plecs.

Així mateix cridaren l'atenció dues parelles de pierrots negres, amb guarnicions grogues, de bon gust, i una nombrosa comparsa, organitzada pel jovent mascle de la Casa, que simulà sobre la alfombra, un rellotge vivent que senyalava l'hora com qualsevol de debò.

Amb tot i les moltes disfresses que podien admirar-se per la sala, no n'hi havia cap que d'una especial manera es distingís, fos per la seva originalitat, fos per la seva riquesa; però, no obstant, el jurat qualificador no ho entengué així, i acordà atorgar els valiosos premis anunciats de la faiso següent:

Primer premi (magnífic cofret de coure repujat): a la senyoreta Maria Solà, que lluia original trajo de «Bacant»,

Segon premi (un artístic porta-retrats també de coure): a la senyoreta Roseta Bages, disfressada no amb molta perfecció de «Viola».

I tercer premi (un mirall de «boudoir») a la senyoreta Margarida Mayol, que simulava amb força propietat una «Venedora de flors del temps de Lluís XV».

Es concediren premis extraordinaris a la comparsa de gitanes i a les dues parelles de pierrots ja esmentats. Formaven la primera, les simpàtiques i gentils senyoretes Angelina i Maria Pujol, Eulària i Pepita Pagès i Teresina Estrada; i la segona, les boniques damiselles Na Lluïsa i Na Teresina Massot i els joves En Francesc Coloma i N'Andreu Planxart.

L'animació durà fins altes hores de la matinada fent-se molt gasto de «confetti» i serpentines a la sala de ball i de pastes i xampany al bufet, que fou esplèndidament servit durant aquests dies.

El dimarts a la tarda es celebrà la festa

Xacolateria RIBALTA
BARCELONA

humorística anunciada, i que consistí en la paròdia d'una Conferència Diplomàtica, convocada «per a guarnir unes mitges soles i talons a l'humanitat entera i pronunciada», segons resaven els programes.

Tots els conferenciants es descapdellaven amb discursos adequats a la transcendència (?) de l'acte, que es desenrotllà en mig de gran gatzara, pesi a la formalitat que aquestes coses porten aparellades quan se fan de debò, cooperant a donar vistositat a la festa les belles senyoretes Antonieta Iglesias, Carme Sarroca, Margarida Mayol i Teresina Estrada, elegantment habillades de mecanògrafes.

Un cop inaugurat el «Museum» instal·lat en el vestíbol de la casa, i que serví per a que els seus organitzadors presumissin llur vena poètica, tingué lloc un lluït ball, que va veure's molt animat.

Els «delegats diplomàtics» que d'arreu del món vingueren per a pendre part a la «Grossa Facècia Diplomàtica», foren obsequiats amb un suculent sopar, molt ben servit per cert, per l'acreditada Fundació d'Europa, acabat el qual es dirigiren altra volta al Casino, on tenia lloc un Ball de gala, en especial honor als il·lustres forasters.

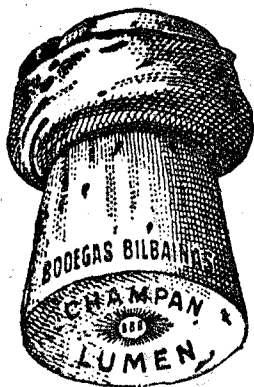
També aquest ball es va veure molt concorregut, abundant les bromes de bon gènere i les baralles amb confetti.

L'animació durà fins a quarts de quatre de la matinada, hora en que els pierrots començaven a «fer figa» i les mams a impacientar-se, iniciant una desbandada general, camí del confortant repòs.

La sala presentava un magnífic cop de vista, essent molt elogiable la feina artística que representava el pintat d'un monumental teló que tapava tota la boca de l'escenari, degut als pinzells dels «amateurs», gairebé professionals, senyors Vicenç Albarranch i Pere Iglesias.

A aquests dos artistes aficionats també es deu la idea del guarnit general de la sala i les figures carnavalesques que tapaven l'empit de les llotges del primer pis, i que feien molt bon efecte.

Les festes foren amenitzades per una «Jazz-band» barcelonina, que ho feia bastant bé.

LUMEN Gran
Exquisit "LUMEN ROSAT"
Gran novetat: El preferit de les dames

El millor de producció nacional
Elaborat per «Bodegas Bilbañas»

Representant exclusiu per a aquesta comarca:

LLUÍS MONZÓN (Comissions i Representacions) La Garriga